

ISSN 1843-9845

nr. 15 - octombrie-decembrie 2009

REVISTA AEPADO

www.aepado.ro

Asociația Europeană Pentru Apărarea Drepturilor Omului

Prezentul paralel

DRAGHICI Alexandra

Studenta, anul II

Facultatea de Comunicare si Relatii Publice

Universitatea Politehnica Timisoara

www.cafeauadeazi.blogspot.com

Ancorarile in trecut, aspiratiile precoce pentru viitor, nereusitele, textele citite si auzite despre importanta traiirii in prezent, toate ne fac sa traim, intr-adevar, pentru prezent. Pentru *“acum imi beau cafeaua si in 10 minute plec sa fac cutare lucru si trebuie sa iasa bine”*. Strangem la un loc toate lectiile invatate si toate obiectivele pe termen scurt si le tragem in prezent, intr-un singur punct care e *acum*. Si actionam in consecinta: tintit, puternic si eficient.

Strategia asta functioneaza; pentru ca pas cu pas se face drum. Daca ai prins asta, daca stii sa fii atat rabdator, cat si dinamic, sa iti surprinzi prezentul exact atunci cand se intampla, cunosti si faptul ca, pana la stadiul asta, ai dat de multe ori cu capul. Te-ai intrebat unde e scurtcircuitul, ce nu bate, de ce investesti toate resursele pe care le ai si rezultatul nu e, in final, cel pe care il doresti. Si, pana la urma, ti-ai inteles rolul de mecanism capabil sa proceseze cantitatea optima de informatie. Nici mai mult, nici mai putin decat ceea ce este necesar pentru prezent.

Echilibru. Un echilibru care te face, vorba revistei *Cosmopolitan*, actual, activ, atractiv. Tu si prezentul tau sunteti echipa perfecta. Tu te concentrezi asupra lui si-l faci sa fie stralucitor, iar el are grija sa te indrume corespunzator si sa-ti spuna, treptat, care e urmatorul stadiu spre care trebuie sa-l directionezi.

Insa marea intrebare este: **tu vrei cu adevarat sa fii ce iti spune prezentul?** Da, teoretic, esti acolo unde ar trebui sa fii; teoretic, te situezi la standardele care-ti sunt potrivite sau deasupra lor; si, tot teoretic, fiecare sectiune de prezent care urmeaza are toate sansele sa fie minunata.

Dar *teoretic* e un cuvânt care lasa loc pentru mult *practic*. Deci, practic vorbind, iti vrei prezentul? Accepti, cu inima deschisa, sa fii definit de el?

Societatea ne invata ce inseamna succesul fara sa tina cont de individualitate. Si ne aduce in prezentul nostru asta foarte actual; de fapt, in acelasi prezent pe toti.

Prezentul paralel. Acolo am fi ajuns daca nu tineam cont de standardele general acceptate. Prezentul in care esenta noastra ar fi libera sa se dezvolte in felul ei propriu; prezentul pe care il ratam in fiecare zi. Cu fiecare ridicare din pat, cu fiecare dus, cu fiecare cheie intoarsa in broasca. Cu fiecare dintre acestea, ne apropiem de succes si ne indepartam de noi.

Prezentul paralel, atat cat putem noi sa-l vedem de aici, consta in zvâcnirile de moment care ne dau aripi; in dorintele spontane, aparent nejustificate si irrationale, care ne bucura sufletul si pe care le reprimam pentru ca nu se integreaza de nici o culoare in prezentul real; in diminutiile in care ne uitam in oglinda si parca vedem fata aia pentru prima oara; in zilele in care tot ceea ce facem pare atat de strain de noi ca am lasa totul balta.

Atunci vedem prezentul paralel. Insa doar asa, ca o strafalgerare care ne face sa iesim din prezentul real pentru cateva secunde. Paralelul e considerat idealist, cam irealizabil, o mica deviere de la traiectorie, care trebuie ingropata rapid si fara urme ca sa nu ne distraga prea tare de la real.

Ceea ce nu intelegem e faptul ca *prezentul paralel e la fel de real precum cel real*. Si ca putem alege sa traim in unul sau in altul. Putem alege sa fim membrul valoros si apreciat al societatii sau putem alege sa inlocuim aspiratiile pe care ni le impune societatea cu aspiratiile stiute numai de sufletul nostru. In contextul in care, vrem nu vrem, traim in mijlocul societatii, paralelul este, intr-adevar, mai atipic. Si, oarecum, riscant. Insa e ceva ce e al nostru, ce numai noi, fiecare in parte, putem trai. E ceva-ul pentru care suntem aici pe pamant si pe care cineva acolo sus spera ca o sa-l imbratisam.

Cum ar fi sa le spui celor de la master: *“No, oameni buni, eu va multumesc pentru oportunitatea pe care mi-ati oferit-o. Sa studiezi in fiecare semestru in alta tara, la universitati prestigioase, da.. chiar e ceva. Dar nah, eu sunt stilul mai singuratic, mai meditativ si antisocial. Prefer sa raman aici, sa mai fac cate-o excursie la iarba verde, sa mai scriu cate ceva, treburi din-astea. Dati bursa la altul, sigur sunt oameni care o vor. Merci inca o data si numai bine!”*

Sau sa-i spui celui impreuna cu care ti-ai facut planuri de viitor si care iti e mereu alaturi: *“Puiule, stii, mie-mi place de baiatul de alaturi. E foarte posibil sa fie o chestie trecatoare, mai ales ca el e cam delasator asa si nici nu cred ca-i place de mine. Dar simt ca ma atrage teribil si trebuie sa-mi satisfac curiozitatea asta. Deci da, ne despartim acum. Sa-mi mai trimiti un mail din cand in cand, sa stiu ca esti bine.”*

Sau sa le spui parintilor: *“Dragii mei, stiu ca asta nu e tocmai ceea ce va doreati pentru mine, dar m-am hotarat sa ma fac vacar. Intr-o zona montana. Sa merg zilnic cu vacile, sa mananc sanatos si sa adorm bustean seara. Asta-mi doresc eu sa fac in viata si sper sa intelegeti.”*

Asta ar fi, ca idee, paralelul. Paralelul presupune sa nu iei oportunitatile care ti se ofera doar pentru ca sunt benefice pentru viitorul tau prestabilit. Sa ai curajul de a-ti identifica singur viitorul si de a urma calea care te duce acolo. Sa fii idealist in felul tau subiectiv. Sa crezi, chiar sa crezi, ca declinarea bursei de studii nu inseamna ratarea ta personala, ci e alegerea care se muleaza cel mai bine pe tine; ca baiatul de alaturi te place, totusi; ca aerul curat de munte si laptele proaspat de vaca sunt conditiile necesare si suficiente ale implinirii tale profesionale.

Prezentul paralel. Ce complicat si inaccesibil il facem sa para. Si cat de simplu si de aproape este el, de fapt.

Tinerii si criza economica

GHEORGHILA DIANA

Masterand

Colegiul Juridic Franco-Roman de Studii Europene
Universitatea Paris I Pantheon-Sorbonne

Conform standardelor europene, notiunea de tanar se refera la persoane cu varsta intre 14 si 35 ani, ceea ce reprezinta un segment semnificativ al oricarei populatii asupra caruia efectele actualei crize economice par a fi chiar mai grave decat asupra celorlalti romani.

De cele mai multe ori, temperamentul si optimismul tinerilor inlatura orice posibil obstacol, fie el de ordin cultural, politic, social, insa in prezent realii perdanti ai situatiei economice sunt chiar ei, lipsa experientei profesionale si de viata constituind in acest caz un viciu.

In data de 14 mai 2009, Ministerul Tineretului si Sportului a publicat rezultatele unui sondaj national de opinie intitulat „*Tinerii si preocuparile lor*” care a avut drept finalitate, printre altele, identificarea principalelor consecinte ale crizei si nevoile tinerilor, dar nu numai. O prima concluzie a sondajului a fost faptul ca tinerii resimt criza economica intr-un procent de 49%, fata de 39% pentru restul populatiei. Atat cauzele, cat si consecintele acestui fenomen sunt multiple, interdependente si au un impact nu numai asupra generatiei in cauza, dar si asupra situatiei in urmatorii ani.

Ca un prim factor, total aleatoriu, dar esential in creionarea cadrului actual, putem aminti faptul ca anul 2008 a adus pe piata muncii un numar dublu de absolventi de facultate fata de proportia cu care eram deja obisnuiti. Ceea ce initial s-a dorit a fi un element al politicii de reformare a invatamantului universitar prin trecerea la sistemul Bologna sau LMD (licenta, masterat, doctorat) s-a dovedit mai degraba o sincronizare defavorabila, un pas inapoi pentru generatia de absolventi 2008 indus de reprezentantii politici. Acel procent de tineri care au primit licenta anul trecut, dupa noul sistem, au avut parte de un dublu obstacol, pe de-o parte fiindca au fost nevoiti sa candideze pe locurile de munca existente alaturi de generatia anterioara, dar pe de alta parte si fiindca pregatirea lor profesionala nu a fost la fel de avansata ca a celorlalti, timpul alocat studiilor de licenta diminuandu-se de la 4 la 3 ani. Oportunitatile lor de incadrare au avut de suferit totodata din cauza unui factor subiectiv, de aceasta data, factorul uman reprezentat aici de pretentiile salariale uneori excesive ale debutantilor.

Probabil principalul dezavantaj al tinerilor in orice perioada, dar cu atat mai mult pe perioada de criza, este lipsa experientei profesionale. S-a constatat o tendinta a angajatorilor de a impune drept criteriu de angajare un minim de 2 ani de experienta pentru posturi *entry-level*, in situatia in care, dupa angajare, pentru un bagaj considerabil de cunostinte si *know-how* sunt oferite salarii identice cu cele ale proaspetilor absolventi in scopul de a minimiza cheltuielile de training din sarcina angajatorului. O varianta si mai stricta a acestei ipoteze este aceea in care angajatorul opteaza pentru candidati cu expertiza cat mai mare, compatibila cu functii cat mai inalte pentru salarii si pozitii inferioare. In tot acest cadru, tinerii sunt ultimii care ar putea rivaliza cu succes fata de persoanele adulte, mai experimentate; trebuie remarcat insa ca efectul global asupra pietei este semnificativ, deoarece chiar pentru persoanele angajate in acest fel, motivatia este destul de redusa si implicit si productivitatea sau randamentul acestora.

In acest context, site-urile de recrutare anunta o scadere a numarului de pozitii de incepatori in cadrul companiilor cu aproximativ 50% fata de primul trimestru al anului trecut. Situatia este cu atat mai grava cu cat unul din doi tineri cu varsta intre 21 si 30 ani este dispus sa schimbe domeniul in care lucreaza, ducand astfel la o scadere a increderii angajatorului in potentialii candidati care au o varsta relativ scazuta. In acest fel, se ajunge in situatia in care mai mult de jumatate dintre tineri nu lucreaza in domeniul pentru care s-au pregatit. Consecintele sunt cat se poate de evidente, o reducere a numarului de specialisti, rata mare a fluctuatiei de personal, dar si resurse irosite pe perioada studiilor, fara finalitate.

Pozitia defavorabila a tinerilor pe piata muncii in conditiile crizei actuale este potentata de un background negativ in ceea ce priveste calificarea profesionala si gradul de specializare. Se poate observa astfel o proasta sincronizare intre specializarile generaliste promovate de centrele universitare si cererea reala de pe piata muncii, in defavoarea unei

specializari de nisa. Un sistem de invatamant rigid si poate prea general fac ca un proaspat absolvent sa detina un bagaj de cunostinte considerabil ca intindere, pur teoretice, dar total lipsit de utilitate la debutul in cariera. Un astfel de exemplu ar fi necunoasterea unei limbi de circulatie internationala, element esential pe lista criteriilor de eligibilitate pentru un post, fie el in mediul privat sau public. Carenta majora a tinerilor devine asadar faptul ca nu sunt potriviti posturilor pentru care aplica, fie ca sunt supracalificati, fie ca nu au experienta.

Cu toate acestea, absolventii de facultate si chiar cei de liceu solicita salarii care depasesc posibilitatea, dar si disponibilitatea companiilor afectate de criza. Un segment in care salarizarea se ridica deasupra mediei este domeniul IT, insa numarul limitat de specialisti, dar si de locuri vacante lasa fara aceasta oportunitate majoritatea proaspetilor absolventi.

Ceea ce a contrabalansat factorii negativi mai sus mentionati a fost capacitatea de adaptare a generatiei tinere, care a inteles destul de repede ca pe timp de criza prioritatea este gasirea unui loc de munca stabil. Efectul imediat a fost o orientare semnificativa a absolventilor spre posturi din sfera ordinii si securitatii nationale, bazandu-se pe faptul ca acestea sunt piloni ai statului, care nu pot esua indiferent de gradul de afectare al crizei. Preferinta pentru scoli de politie si jandarmerie a crescut de 8-9 ori fata de anul trecut, prin prisma faptului ca la absolvire se asigura un post, un salariu sigur, suficient unui trai decent pe fundalul crizei, diverse sporuri si beneficii specifice acestor domenii, posibilitatea de avansare rapida, dar si o poarta de lansare in eventualitatea schimbarii locului de munca.

Pe langa efectele imediate, trebuie avute in vedere si cele de lunga durata, cu un impact chiar mai puternic asupra societatii. Criza economica da nastere unui cerc vicios in ceea ce ii priveste pe tineri: lipsa oportunitatii de a ocupa un loc de munca duce la scaderea veniturilor, care nu mai permite continuarea studiilor si perfectionarea profesionala. Exista chiar si efecte in plan social, si anume scaderea disponibilitatii tinerilor de a intemeia o familie, tocmai din cauza lipsei veniturilor.

O situatie aparte, mai grava este aceea a tinerilor provenind din medii defavorizate sau facand parte din categoria minoritatilor. Aici, efectele sunt amplificate, deoarece aceste categorii, printr-o atitudine subiectiva a angajatorului, sunt primele excluse de la posibilitatea obtinerii unui post.

De asemenea, nu trebuie scapate din vedere efectele psihologice ale crizei economice asupra persoanelor tinere al caror echilibru intern este destul de fragil. Imposibilitatea gasirii unui loc de munca sau salariile mici, care nu le pot asigura un trai decent conduc la un stres zilnic cu efecte mult mai vizibile si daunatoare, ca de exemplu dezvoltarea unui comportament deviant sau depresiv.

In ciuda tuturor acestor influente negative, trebuie remarcat faptul ca tinerii dispun de o capacitate de adaptare marita, iar contextul socio-economic nu a facut altceva decat sa accelereze tendinta acestora de a cauta noi domenii de activitate, noi medii de socializare si dezvoltare, unul dintre acestea fiind mediul ONG. Prin resursele umane innoite constant, prin diversitate si inovativitate, asociativitatea si voluntariatul devin nu numai un cadru de dezvoltare personala, dar poate si o solutie pentru depasirea controversatei crize economice si a influentelor ei asupra generatiei tinere.

Unitate in diversitate... Dar cu ce pret?

HAUCA CORNEL

Avocat stagiar, Baroul Iasi
Masterand, Științe penale

Facultatea de Drept, Univ. Alexandru I. Cuza din Iasi

Conventia Europeana a Drepturilor Omului, cunoscuta si sub denumirea de Conventia pentru protectia drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, a fost elaborata de Consiliul Europei si, semnata pe 4 noiembrie 1950 la Roma ea a intrat in vigoare la 3 septembrie 1953 (1). Tara noastra a ratificat Conventia la 20 iunie 1994.

In decursul timpului Conventia a suferit unele modificari, iar printr-o serie de Protocoale aditionale aceasta a fost completata cu drepturi și libertati fundamentale care nu au existat in varianta initiala (*exempli gratia* dreptul la despagubiri in caz de eroare judiciara, dreptul de a nu fi judecat de doua ori, dreptul la doua grade de jurisdicție in materie penala etc.)

In fapt, CEDO nu reprezinta decat un catalog al drepturilor fundamentale (2) de care un om nu poate fi privat.

Printre drepturile fundamentale recunoscute, garantate si aparate de Conventie enumeram aici: dreptul la viata, dreptul la un proces echitabil, dreptul exprimat prin adagiul *nulla poena sine lege*, libertatea de gandire, de constiinta si de religie etc., dar nu in ultimul rand, dreptul la **respectarea vietii private si de familie**.

Acest drept, asupra caruia ne vom apleca atentie, este reglementat de **art. 8** din Conventie si prevede urmatoarele:

Orice persoana are dreptul la respectarea vietii sale private si de familie, a domiciliului sau si a corespondentei sale.

Nu este admis amestecul unei autoritati publice in exercitarea acestui drept decat in masura in care acest amestec este prevazut de lege și daca constituie o masura care, intr-o societate democratica, este necesara pentru securitatea nationala, siguranta publica, bunastarea economica a tarii, apararea ordinii si prevenirii faptelor penale, protejarea sanatatii sau a moralei, ori protejarea drepturilor si libertatilor altora.

La o simpla lectura a **art. 8** putem constata ca orice individ este indreptatit la a-i fi respectata viata sa particulara, intima si de familie, la a-i fi respectat dreptul la un domiciliu sau resedinta, la a-i fi respectat dreptul la secretul corespondentei. Acest drept, asa cum reiese din Conventie, interzice orice ingerinta a puterii statale in viata individului.

Aceasta era optica in privinta dreptului la viata privata la nivelul anilor '50 si probabil atunci nu se intrezureau schimbarile care vor avea loc in decursul anilor.

Dupa atacurile teroriste de la 11 septembrie 2001 dar si cele de la 7 iulie 2005 care au zguduit Londra, la nivel mondial s-a format o adevarata fobie privind atacurilor teroriste. Ca urmare a acestor atacuri, la 13 iulie 2005, Consiliul a reafirmat in declaratia sa, prin care condamna atacurile teroriste din Londra necesitatea adoptarii, cat mai curand posibil, a unor masuri comune privind pastrarea datelor de telecomunicatii.

Nu este prima luare de pozitie a Consiliului de acest gen deoarece in 2002 a fost adoptata directiva nr. 2002/58/CE privind prelucrarea datelor cu caracter personal, iar in 1995 sau in 1984 au fost adoptate alte directive care, in forma incipienta ce-i drept, vizau tot protectia persoanelor fizice prin prelucrarea datelor cu caracter personal. Odata cu adoptarea, la 25 martie 2004, a declaratiei privind combaterea terorismului, a fost solicitata in mod expres de catre Consiliul European, examinarea masurilor pentru stabilirea normelor de pastrare a datelor privind traficul de comunicatii de catre furnizorii de servicii.

Aceasta dorinta a Consiliului a imbracat la 15 martie 2006 forma directivei 2006/24/CE privind retinerea datelor generate sau prelucrate de catre furnizorii de retele si servicii de comunicatii electronice destinate publicului, publicata la 13 aprilie 2006 in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (3).

In procesul Romaniei de a transpune in dreptul intern legislatia europeana, la 18 noiembrie 2008 a fost adoptata de catre Parlamentul Romaniei Legea nr. 298/2008 privind retinerea datelor prelucrate sau generate de catre furnizorii de servicii de comunicatie si publicata in Monitorul Oficial, Partea I, nr. 780 din 21/11/2008. In art. 1 alin. (2) se arata ca aceasta lege se aplica datelor de localizare a persoanelor fizice si juridice, precum si datelor necesare pentru identificarea abonatului sau utilizatorului. Aceasta lege nu se aplica in ceea ce priveste continutul comunicarii sau informatiilor consultate in timpul utilizarii unei retele de comunicatii electronice (alin. 3 al aceluiasi articol). In art. 3 se precizeaza exact datele care vor fi retinute si anume: date pentru a identifica destinatia unei comunicari, pentru a identifica data, ora si durata unei astfel de comunicari, date privind echipamentul folosit pentru a realiza o comunicare si locatia acestuia.

Dar chiar si asa, in situatia in care nu se retine continutul comunicariilor sau convorbirilor, faptul ca se retin alte date privind identitatea persoanei, locul unde se gaseste sau mijlocul de comunicare folosit, aceste aspecte nu constituie o incalcare a dreptului la viata privata?

Publicarea acestei legi in Monitorul Oficial al Romaniei si iminenta intrarii ei in vigoare, a starnit un val de proteste si petitii ale societatii civile adresate Avocatului Poporului si prin care se solicita ca acesta sa sesizeze Curtea Constitutionala in legatura cu neconstitutionalitatea Legii 298/2008 (4).

Tin sa precizez aici ca art. 28 din Constitutia Romaniei prevede ca „secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri postale, al convorbirilor telefonice si al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil” (5).

Desigur ca valul de proteste impotriva acestui act normativ nu a fost la nivelul celor din alte state ale UE in care directiva 2006/24/CE a fost implementata, dar a fost suficient cat sa duca la o amanare, pana la 31 decembrie 2009, a intrarii legii in vigoare (6).

Acum, privind lucrurile retrospectiv ne putem da seama ca pe masura trecerii timpului are loc o atenuare a dreptului la viata privata, daca nu chiar a tuturor drepturilor.

Recitind art. 8 din Conventie, articolul 28 din Constitutia Romaniei si apoi prevederile Legii 298/2008 care transpune continutul Directivei 2006/24/CE, nu putem sa nu ne intrebam care mai este rostul garantarii dreptului la viata privata prin Conventie si prin legea fundamentala a tarii.

Intr-un spatiu, acela al UE, care se vrea unul al unitatii in diversitate, al garantarii tuturor drepturilor si libertatilor fundamentale, ne vedem nevoiti ca in mileniul III sa acceptam o interventie a statului in viata noastra privata.

Dar poate unii veti spune ca nu este o problema asa de mare aceasta, faptul ca ni se asculta telefoanele, mai ales daca nu avem nimic de ascuns. Insa intrebarea pe care trebuie sa ne-o punem este: ce urmeaza?. Daca acceptam intrarea in vigoare a acestei legi, si foarte probabil ca acest lucru se va intampla, ar trebui sa privim lucrurile in viitor si sa ne intrebam care vor fi urmatoarele atenuari aduse acestui drept...Cipul?

Bibliografie

Constitutia Romaniei;
Conventia Europeana a Drepturilor Omului;
Lg. 298/2008;
Directiva 2006/24/CE;
www.freeex.ro;
www.wikipedia.ro;
www.eur-lex.europa.eu;
www.infolegal.ro.

Note de subsol:

- (1) <http://www.freeex.ro/legislatie/publicatii/jurisprudenta/cap2.pdf>;
- (2) http://ro.wikipedia.org/wiki/Conven%C5%A3ia_European%C4%83_a_Drepturilor_Omului;
- (3) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:13:53:32006L0024:RO:PDF>;
- (4) <http://www.infolegal.ro/ong-urile-contesta-in-instanta-prevederile-legii-2982008/2009/01/29/>
- (5) Constitutia Romaniei, art. 28;
- (6) <http://www.infolegal.ro/aplicarea-prevederilor-legii-nr-2982008-a-fost-amanata-pana-la-31-decembrie-2009/2009/02/28/>;

Provocari in educatia contemporana: globalizarea si schimbarile de perspectiva in educatie

MARINESCU ANA

AISEC Constanta

Project manager, Extra Muros Constanta

„We must remember that intelligence is not enough. Intelligence plus character-that is the goal of true education. The broad education will, therefore, transmit to one not only the accumulated knowledge of the race but also the accumulated experience of social living.” **Martin Luther King**

Cercetarile recente in studiul tendintelor demografice la nivel global fac lumina asupra unui aspect destul de controversat, dar aparent ignorat de institutii mondiale si organizatii cu competente in domeniul educatiei (UNESCO, Autoritati Internationale pentru Tineret). Asa zisul fenomen de "iarna demografica", ce dezvaluie consecintele dramatice ale stilului de viata "modern", marcat de declinul familiei si al moralitatii, de banalizarea avortului si "normalizarea" homosexualitatii, de influenta otravitoare a majoritatii mass-media si a "culturii Hollywood" inoculeaza egoismul, frivolitatea si fuga de responsabilitate. Considerarea acestor tendinte demografice nu numai ca redimensioneaza in viitor modul de distribuire a bogatiei si resursele in lume, ci si antreneaza o noua viziune asupra problemei educatiei.

Globalizarea educatiei se reflecta in extinderea si uniformizarea practiciilor de invatare, utilizate de toate acele entitati, private sau publice, implicate cu rolul activ de educatori in societate. In timp, sistemele de invatamant public din tariile dezvoltate sau in curs de dezvoltare, ce promoveaza educatia formala, exemplifica practicarea cu consecventa a unor sisteme clasice de educare. In campul educatiei nonformale se utilizeaza metode mai inovative si diverse de invatare, dar, din pacate, putine din acestea sunt orientate catre remodelarea individului in context mondial, si nu urmaresc decat proliferarea unor comportamente consumeriste, prin pregatiri in vederea demararii unor cariere profesionale de succes. Prezenta ONG-urilor cu acoperire internationala si a firmelor de training specializate a produs extinderea si asezarea educatiei in limite confortabile, in care se pune problema regandirii principiilor educatiei si, pana la urma, a scopului sau suprem.

Majoritatea indivizilor considera ca educatia trebuie sa ii echipeze cu toate instrumentele necesare pentru ca ei sa poate „conduce aieva masele”. Cu toate acestea, altii cred ca educatia are ca scop imbogatirea individului cu calitati si cunostinte nobile, si nu unele de asuprire si control. Rolul educatiei este astfel interpretat ca acel tip de invatare critica si intensiva. Dar educatia ce se opreste la eficienta ar putea deveni cea mai mare amenintare pentru societate. Cei mai periculosi infractori pot fi oameni daruiti cu motivatie, dar fara valori morale.

Din punct de vedere social, revolutia tehnologica, accesul la informatii si facilitatiile stilului de viata modern au facut posibila aparitia unui fenomen reversibil in conflictul dintre generatii. In prezent, copiii, "fii globalizarii" au acces la numeroase surse de informare, internetul fiind de multe ori un instrument de autoeducare. Balanta se inclina inspre puterea tinerilor informati, care devin "profesorii" ce explica noua ordine a lumii celor mai in varsta. Aceasta teorie ia in calcul accelerarea tehnologiilor si influenta modului de viata, dar, dincolo de caracterul constatator ale ei, nu pune in

discutie revelanta sistemelor de invatamant, vizibil depasite, si atenteaza la daramarea unor principii statutare si morale: Intelepciunea este transmisa de la batrani la tineri si nu invers.

Se pune astfel intrebarea referitoare la modul in care organismele responsabile de problema educatiei in lume ar trebui sa reconsidere fundamentele acestei activitati de baza, care, pana la urma, a asigurat evolutia lumii pana in acest punct. Nu mai este suficient ca, de pilda U.N.E.S.C.O. sau U.N.D.P. sa se confrunte cu absentia educatiei primare si dicriminarea in accesul la educatie in tariile sarace, pentru a evita reasezarea in cadrul unor sisteme nepotrivite nevoilor de educatie. Este nevoie de abordarea acestor aspecte in timp util, deoarece consideram educatia ca elementul-cheie ce poate incetini procesul de autodistrugere a planetei si a oamenilor sai.

Propunerea privind regandirea si reconsiderarea principiilor in educatia individului, abordata in toate etapele ciclului de viata al acestuia, porneste de la premisa ca *"Omul trebuie sa fie invatat sa se poarte responsabil cu civilizatia si spatiul in care traieste, si sa nu fie o bariera in dezvoltarea armonioasa si echilibrata a lumii prin comportamentul sau"*. Aceasta constatare, nu tocmai recenta, a declansat o serie de initiative in sistemul de invatamant in tari precum Franta, Italia, Germania, inclusiv Romania, dar este de considerat ca simpla introducere a unei discipline de Educatie Civica in modulul de gimnaziu nu este suficienta, nici concludenta.

Suntem de parere ca noile fundamente si principii ale educatiei, care trebuiesc cunoscute, intelese si aplicate de fiecare dascal, pe tot parcursul etapelor de invatare ale indiviziiilor, cat si in programele de educare nonformala, la care persoanele au acces pe parcursul vietii sunt urmatoarele:

1. Autocunoasterea - este esentiala intrucat permite fiecarui individ sa isi gaseasca rolul in societate, sa recunoasca punctele slabe proprii, sa le dezvolte in baza talentelor unice de care dispune ca mostenire genetica. O persoana constienta de propriul sens se poate orienta cu usurinta in alegerea unei profesii sau cariere in care sa isi poate canaliza energiile si indentifica problemele reale cu care lumea si societatea se confrunta. „Consciousness-Based education”, concept introdus in 1971 de catre Maharishi Mahesh Yogi, este unic in abilitatea sa de a dezvolta efectiv potentialul total al capacitatii de invatare pentru orice individ.

2. Stimularea creativitatii - Aceasta calitate speciala se reflecta in procesul mental si social de generare a noilor idei, concepte, asociatii, si permite adaptarea indiviziiilor la contexte si situatii neprevazute. Exista tehnici simple, asociate gandirii laterale, in baza caror aceasta calitate poate fi stimulata, de ex: improvizatii, fictiunea ca produs imaginar, (Randomness, Improvisation, P.S.).

3. Comunicarea - in formele si metodele actuale de invatare, comunicarea nu este valorificata la cotele maxime, intrucat incurajeaza cu precadere activitatea individuala, ceea ce promoveaza valori nepotrivite precum egoismul si indiferenta. Fara comunicarea problemelor si discutarea situatiilor periculoase, nu se poate pretinde solutionarea acestora in parametri optimi de timp, calitate, exactitate. Omul nu poate actiona singur in cadrul "macroatitudinii" de responsabilitate sociala, care de altfel consideram ca este superficial arborata.

4. Promovarea unui rol responsabil in societate - Educatia trebuie sa pregateasca oamenii sa gandeasca rapid si eficient. A gandi analitic si pentru sine nu este un lucru usor. De aceea ne intrebam daca educatia isi atinge cu adevarat scopul. O mare majoritate de persoane, care au beneficiat de numerosi ani de pregatire, nu pot gandi pe principii logice sau stiintifice, in contextul in care „adevarul” este un mesaj deformat si subiectiv. A salva omenirea de morala propagandista este, in opinia noastra, unul din obiectivele indubitabile ale educatiei. Aceasta ii va permite omului sa cantareasca si sa remarce dovezile, sa discearna adevarul de fals, realul de ireal si faptele de fictiune. Numai in acest fel acesta isi poate dezvolta si exersa un rol activ si responsabil in societate.

5. Deschiderea spre schimbare - pentru a putea interveni in evolutia lumii, acceptarea si promovarea schimbarii este comportament considerat sanatos, care stimuleaza flexibilitatea si spargerea tiparelor existente, colective, care merg spre distrugere, pe fundalul problemelor ignorate sau pur si simplu necunoscute ale Terreii. Din aceasta perspectiva, schimbarea insemna transformarea reala a gandirii si comportarii umane, pentru a face fata acelor prioritati care necesita o actiune imediata. Ne referim aici la necesitatea reconversiei economiei mondiale si a lumii de la una militara la una civila, la solutionarea rapida a problemelor energetice si de mediu, precum si la aspectele subdezvoltarii si saraciei propagate in lume.

6. Vederea globala asupra lumii - sistemul educational actual, privit in ansamblu, reprezinta o suma de procese (metode -> evaluare -> comunicare) ale caror scopuri finale trebuie sa faca cunoscuta o vedere pragmatica si globala asupra lumii. In prezent, tinerii sunt informati din surse precum mass media de amploarea problemelor globale, aceste informatii neputand fi trecute prin filtrul analizei, neputand fi discutate si apoi aprofundate in vederea facilitarii intelegerii si formarii opiniilor personale cu privire la aspecte precum subdezvoltarea, relatiile economice globale, sistemul monetar international s.a.

7. Capacitatea de rezolvare a problemelor - rezolvarea problemelor este cea mai simpla metoda de recreare a conditiilor de exercitare a unei actiuni in mod artificial, in "laborator", experienta ce permite eleviilor si studentiilor sa se confrunte in mod constructiv si sa dezvolte variante de actiune pentru solutionarea problemelor variate. Programele de invatamant care au la baza acest principiu si metoda de exersare si punere in practica a aspectelor teoretice aprofundate

sunt superioare, prin faptul ca ajuta indivizii sa recunoasca si sa se adapteze contextului economic, social, psihologic, spiritual si sa identifice probleme reale de orice natura, carora sa le asocieze variante decizionale optime. De exemplu, simularea unui context economic complex pentru o intreprindere duce la stimularea creativitatii si abilitatiilor decizionale ale indivizilor.

8. Echipele multidisciplinare - pentru a permite o regandire si restructurare a curiculei scolare in baza acestor abilitati si competente necesare a fi dezvoltate, se incurajeaza inclusiv modificarea disciplinelor si studierea lor in functie de legaturile logice si contextuale dintre ele, pentru asigurarea intelegerii tuturor corelatiilor existente la un moment dat. De exemplu, Finantele Publice ar trebui sa fie studiate in contextul Sistemului Monetar International si nu separat. Totodata, aceasta trasatura ar implica, in spiritul celor spuse anterior, crearea de colaborari intre studentii din cadrul a diferite specializari, pentru realizarea de proiecte complexe cu abordari multidisciplinare. In speta, elaborarea unui plan de afaceri ar reuni studenti de la diferite specializari in cadrul stiintelor economice (economia serviciilor, marketing, management) si studenti de la universitati cu profil ingineresc, agricol si altele.

In ultimi ani, au existat promotori care au constientizat importanta remodelarii si actualizarii sistemelor de invatamant si au introdus prin diverse metode si idei psihopedagogice o parte din aceste principii, care au devenit „guide-line-uri” in activitatea educationala din institutiile scolare ale unor regiuni din lume. Un exemplu recent in acest sens este studiul realizat de Clay Shirky, author of „Here Comes Everybody”, prin care este propus un model de inovare in educare, denumit *Open Model of Education*, bazat pe invatarea in absenta barierelor clasice determinate de cadre institutionale, costuri standard si resurse umane avand aceeasi abordare unitara in pregatirea elevilor.

Este adevarat ca prin stabilirea unui sistem educational in baza acelorasi fundamente universale este intrinsec stimulata globalizarea prin insasi aceasta optica universala. Desi modul prin care acest model contribuie la fenomenul globalizari este limpede, trebuie sa tinem cont de faptul ca scopul lui nu este altul decat acela de a confrunta efectele negative ale globalizari si ale politicilor globale distructive asupra mediului si, in ultima instanta, asupra modului de viata al oamenilor de pretutindeni. Educarea va permite cunoasterea stadiului actual al lumii cu toate plusurile si minusurile ei, cat si constientizarea impactului existentei fiecarui individ asupra lumii si generatiilor viitoare.

In final, dorim sa precizeam modul in care aceste idei au fost generate si care sunt fundamentele ei. Tinerii sunt un "produs" al sistemului educational clasic, formal, care pot castiga experienta suplimentara prin implicarea in organizatii de voluntariat si prin pregatiri nonformale de dezvoltarea de „softskills si hardskills”, cat si prin pregatiri in context profesional. Consider toate aceste practici educationale insuficient adaptate contextului global, pe care literatura de specialitate il descrie, aducand la lumina efectele accentuate ale existentei individului pe Terra. Tinerii nu detin suficiente informatii si nici putere pentru a avea un cuvânt de spus si a se implica intr-o dezvoltare economica sustenabila, durabila, ale carei valori sa nu fie profitul, nepotismul, indiferenta fata de generatiile viitoare, ci responsabilitatea pentru a crea sanse egale. Suntem reprezentanti al unei civilizati ce se arunca cu capul inainte, indraznind timid sa schimbe ordinea disonanta si ucigatoare a lumii.

Bibliografie:

1. Alexander King, Bertrand Schneider - "Prima Revolutie Globala. O strategie pentru supravietuirea lumii"
2. Martin Luther King - "The propose of Education"
3. Clay Shirky - "Here comes everybody"

Ancheta asupra VIOLENTEI IN SCOALA

MURARIU CRISTINA, Consilier scolar
ARDELEAN ALINA, Profesor
MURARIU IOAN, Conf. univ. dr.

Argument:

- *Violenta nu este un fenomen de data recenta*
- Cercetari asupra violentei in spatiul scolar romanesc – punctuale, limitate ca numar si extindere
- Numeroase avertizari la nivel international, cercetari, programe pilot, rezultate
- Semnale la nivelul societatii romanesti (mass-media, parinti, elevi alte cercetari pe teme de educatie, etc.)
- Nevoia unei diagnoze
- Violenta fizica – violenta simbolica
- Violenta – expresie a intolerantei fata de diferentele etnice, religioase, de gen, de statut social

- Multiplicarea violentei fata de profesori
- Cresterea numarului de violenta extrema in spatiul scolar
- Difuzia mediului proximal scolii in spatiul scolar
- Tensiunile sociale asociate perioadelor de tranzitie – difuzie la nivelul scolii
- Procesele de schimbare sunt insotite de tensiuni
- Democratizarea scolii - nevoia unor reevaluari de rol, de statut, de norme si valori ale actorilor
- Rolul mass-media in informarea publicului
- Efecte ale mass-media asupra dezvoltarii copiilor

Obiectivele cercetarii:

- Evaluarea dimensiunilor fenomenului de violenta in scoala;
- Identificarea situatiilor de violenta scolara si elaborarea unei tipologii a fenomenului;
- Identificarea cauzelor generatoare ale violentei in scoala;
- Elaborarea unui set de recomandari, destinat cadrelor didactice si parintilor, cu scopul de ameliorare a fenomenului violentei in scoala

Instrumente de investigatie si populatia tinta

- Chestionar directori (25 scoli din mediul rural si urban)
- Chestionar elevi (100)
- Interviuurile individuale si de grup cu profesori, parinti si cadre didactice
- Interviuuri individuale cu elevi cu comportament violent manifest si un numar egal de interviiuri cu parintii (mama/tatal), respectiv diriginti ai elevilor.

Constatari: dimensiunea fenomenului de violenta in scoala

- Proportia unitatilor de invatamant la nivelul carora se inregistreaza fenomene de **violenta** depaseste 90%.
- Ponderea elevilor cu manifestari grave de violenta este estimata la aproximativ 7,5%.
- Ponderea copiilor si tinerilor victime ale violentei (furt, agresiuni sexuale, agresiuni fizice, hartuire etc.) este de aproape 5%.
- Diversitatea, frecventa si gravitatea violentei in scoala variaza in functie de:
- tipul unitatii de invatamant;
- mediul de rezidenta rural/urban;
- zona in care este situata scoala;
- marimea scolii (numarul de elevi din scoala)

Perceptii ale violentei

- Violenta in scoala: o problema insuficient constientizata in scoala romaneasca sau doar un subiect incomod?
- Nevoia informarii
- Este violenta o problema individualizata, izolata si contextualizata?
- Violenta subiectiva *versus* violenta obiectiva

Cei care violenteaza in scoala – familie:

- Violenta intre elevi
- Manifestari violente ale elevilor fata de profesori
- Manifestari violente ale profesorilor fata de elevi
- Parintii – actori ai violentei in scoala
- Violenta in proximitatea scolii

Cele mai frecvente forme de violenta intre elevi

- rasism
- etnie
- situatie socio – economica

Tipuri de agresiuni
Total agresiuni, din care:
Agresiuni in incinta scolii
Agresiuni in vecinatatea scolii, din care:
- furturi
- agresiuni sexuale
- agresiuni fizice

-hartuire (prin injurii, amenintari etc.)

Factori de microclimat ai violentei scolare

- Factori de mediu familial
- Surse ale violentei in mediul scolar

Cauzele familiale

- tipul familiei (provenienta elevilor din familii dezorganizate); conditiile economice ale familiei (venituri insuficiente);
- dimensiunea familiei (numar mare de copii in familie, situatie care implica, de multe ori, accentuarea fenomenului saraciei);
- nivelul scazut de educatie a parintilor
- climatul socio-afectiv (relatii tensionate intre parinti, atitudini violente ale parintilor fata de copil, mediu lipsit de securitate afectiva);

Surse ale violente in mediul scolar

- dificultatile de comunicare elevi-profesori
- subiectivitatea in evaluare
- ironia, sanctiunile, notarea si stilul autoritar - solutii in prevenirea si atenuarea manifestarilor violente (?)
- varsta si experienta didactica a profesorilor;
- programele scolare prea incarcate si programul scolar supraaglomerat;
- metode pedagogice traditionale versus metode moderne.

Profesori	Elevi
Sursa violentei: Formalul pedagogic	Sursa violentei: Relatiile subiective
programe incarcate, programul scolar dificil, numarul mare de elevi intr-o clasa, lipsa infrastructurii scolare	disponibilitatea redusa a profesorilor pentru comunicare deschisa si in afara lectiilor, distanta in comunicare, metode neatractive de predare, descurajarea initiativelor elevilor.

Elevii resimt mai acut si semnalez cu mult mai multa franchete decat cadrele didactice, directorii, parintii sau consilierii unele fenomene de violenta in scoala.

Factori individuali ai violentei

- trasaturile de personalitate: agresivitatea/impulsivitatea; lipsa sau insuficienta dezvoltare a mecanismelor de autocontrol; motivatia centrata pe preferinta pentru violenta; particularitati ale sistemului de valori: dorinta de putere si prestigiu; self-esteem si exprimarea eu-lui; tendinta catre comportament adictiv; empatia.
- istoria personala (experienta victimizarii).

Recomandari

- identificarea timpurie a elevilor cu potential violent
- implicarea activa a elevilor cu potential violent si valorificarea intereselor, aptitudinilor si capacitatii elevilor care au comis acte de violenta
- evitarea centrarii exclusiv pe sanctiune
- cunoastere mai buna a surselor posibile de violenta
- programe de informare a elevilor privind modalitatile adecvate de gestionare a unor situatii concrete de violenta (auto-control, negocierea conflictelor, comunicare, mijloace de auto-aparare);
- dezbaterile si incurajarea exprimarii opiniei elevilor
- valorificarea temelor relevante pentru problematica violentei (drepturile si indatoririle individului, libertate si norma/regula de comportament, decizie si consecintele deciziilor, abilitati sociale etc.)
- programe si activitati extra-curriculare (saptamana anti-violenta; concursuri/expozitii tematice, invitarea unor specialisti care sa prezinte intr-un mod interactiv teme legate de violenta scolar la care sa participe, pe langa elevi, si cadre didactice si parinti)
- campanii de constientizare
- stimularea cooperarii inter-institutionale si implicarea societatii civile
- teme privind violenta scolar in programele de formare continua a cadrelor didactice
- discipline optionale centrate pe preventia violentei.

Dreptul la viata al unui bolnav infectat cu HIV

POP OANA

Medic medicina generala
Oradea

*„Toate isi au vremea lor si fiecare lucru de sub ceruri isi are ceasul lui.”
Eclesiasticul 3,1-8*

Dreptul la viata este dreptul fundamental al omului. Nimeni nu il poate incalca si astfel sa ia viata altui om. Ne nastem egali si murim la fel de egali. Nu exista oameni superiori sau inferiori, si astfel nu putem sa facem o diferentiere intre oameni. Nu ne diferentiaza nici rasa si nici culoarea pielii si atunci de ce in ziua de astazi exista atat de mult rasism? Pana nu demult exista doar rasismul legat de rasa si de culoarea pielii, dar in ziua de astazi a reaparat un nou tip de rasism. Si acesta este indreptat impotriva bolnavilor infectati cu HIV.

De ce nu acceptam in societate acesti oameni care si asa sunt loviti grav de soarta? Motivul este teama ca ne-am putea infecta la randul nostru de la ei. Dar nimic nu este mai neadevarat decat acest lucru. Nimeni nu s-a intrebant niciodata cum de medicii care totusi trateaza acesti bolnavi nu se contamineaza? Raspunsul este simplu deoarece nu te infectezi cu HIV atat de usor. Consider ca pentru o mai buna cunoastere este necesar un istoric al infectiei si bolii.

In ultimul secol a aparut un nou virus mortal in lume si anume virusul HIV (human immunodeficiency virus) care determina boala SIDA (Sindromul Imunodeficientei Umane Dobandite). Trebuie stiut ca virusul se transmite prin 3 cai principale si anume:

- Cale sexuala : vaginala, anala si orala;
- Transmitere percutana, in special la drogatii care utilizeaza seringi in comun; tatuaj si piercing.
- Transmitere verticala, de la mama la fat care poate fi antenatala, perinatala si postnatala.

HIV nu se transmite prin sarut (decat daca exista sangerari gingivale), prin stranut, prin muscatura de tantar, de la vesela, de la toaleta, strangere de mana. Nu se ia la gradinita si nici la scoala sau servicii. Intr-un cuvnt nu se ia in comunitate.

Trebuie precizat ca un om infectat cu HIV arata exact ca un om sanatos. Un om infectat cu HIV este capabil de sentimente, are nevoie de afectiune, de prieteni si de oameni care sa il inconjoare si care sa ii ridice moralul si sa ii faca viata frumoasa.

Nu este un pericol pentru cei din jur, asa ca nu trebuie marginalizat sau sa nu i se acorde dreptul de a lucra.

Un copil infectat cu HIV este si mai predispus la suferinta daca nu este acceptat in comunitate si nu poate sa mearga la gradinita sau la scoala. Un copil infectat cu HIV are dreptul la viata ca orice copil de varsta sa, are dreptul sa se joace cu alti copii, sa mearga la gradinita si are dreptul sa invete. Aceasta categorie a populatiei este marginalizata si privita ca "ciumata" de restul populatiei sanatoase.

Deci haideti sa nu fim rasisti, sa nu marginalizam acesti oameni si sa ii acuzam ca este doar vina lor ca sunt infectati, deoarece nu este asa. Nu este vina nimanui ci doar a destinului. La fel ca noi si ei au dreptul la viata, si anume la o viata normala si fericita.

Pluralismul etic in viziunea lui Platon

STAN ELENA

Profesor, Grup Scolar Maneciu, judetul Prahova

„Cat despre dreptatea insasi,ea nu se refera la fapta indreptata in afara, ci cea indreptata inlauntru, privind, cu adevarat, sinele si ceea ce are de-a face cu acesta. Anume, ca fiecare om sa aiba grija ca partile sufletului sau sa nu faca ceea ce nu le revine, nici ca aceste parti sa aiba mai multe ocupatii luate una de la alta.

Ci, stabilindu-si bine omul treaba sa proprie, stapan pe sine, bine oranduit si prieten siesi, sa-si potriveasca cele trei parti ale sufletului intre ele, precum ar fi cele trei canoane ale acordajului unei lire....devenind unul din mai multi, cumparat si pus in armonie, tot asa el sa si actioneze”

Prin acest text, Platon demostreza ca filozofia morala se intersecteaza cu cea politica, deoarece individual nu poate trai in afara societatii.

Raspunsul oferit de Platon la intrebarea: ce este binele suprem? se concretizeaza in definitia pluralismului etic, atitudine echilibrata intre punctual de vedere hedonist care considera placerea „cel mai mare bine pentru om, singurul lucru bun prin el insusi si eudemonismul rațional pentru care: „cel mai mare bine pentru om nu este placerea –un bine suprem demn de un porc sau caine – ci activitatea aflata sub controlul rațiunii.

Filozoful nu se sustrage structurii gandirii etice conform careia „omul nu poate evita integrarea intr-o comunitate morala”, ci subliniaza ca dreptatea elementara o constituie atitudinea individului față de el insusi.

Lucru acesta este definitoriu, deoarece aflat pe scena sociala, in mijlocul comunității morale pe care nu o poate evita, omul infrunta o mulțime de „reflectoare” indreptate asupra lui insusi; unele ii valorifica punctele tari, altele ii subliniaza defectele.

Pluralismul etic se dovedeste actual in contextual social modern, unde rata sinuciderilor a atins cote alarmante, iar filozofia lui Platon demonstreaza originea tragediei: omul a devenit propriul lui dusman, intre componentele trupului si sufletului sau nu mai este armonie!

Armonia se suprapune autocunoasterii: „fiecare om sa aiba grija ca parțile sufletului sau sa nu faca ceea ce nu le revine, nici ca aceste parți sa aiba mai multe ocupații luate una de la alta!”

Oamenii confunda sfera activități cu cea a raționalității sau isi refuza placeri elementare ale vieții considerand ca implinirea acestora ii coboara de pe piedestralul spiritualității!

Cum poate „o parte a sufletului sa aiba mai multe ocupații luate una de la alta”?

Raționalul poate deveni un dictator pentru afectiv sau invers. Ne place o persoana, o apreciem din toate punctele de vedere, dar sfera raționalității o poate elimina din viața noastra, motivand ca nu are un statut intelectual sau social corespunzator noua...

Haosul se va crea cand vom realize ca ea este valoroasa prin ea insasi, iar noi, alergand dupa standardele propriei rațiuni... am ajuns in iad! Nu oricine deține un rol social important si un set de diplome ne poate satisface din punct de vedere afectiv si moral!

Un om drept cu el insusi are noțiunea dreptății intiparita in propria-i ființa; cine este ipocrit față de propria persoana, va fi standardul ipocriziei si pe scena sociala!

Armonia interioara inseamna autoevaluare corecta si acceptare. De fapt cumpatarea este sinonima cu autocunoasterea deplina, evoluare corecta a datelor personale, acceptarea datelor genetice care nu pot fi schimbate, ameliorarea punctelor slabe ale individului care pot fi corectate.

Un om cumpatat nu poate exclude placerea din viața sa, dar nu va face niciodata exces, neglijandu-si indatoririle pe care le are față de trup si de propria-i constiința.

Sistemul etic extern, stabilit cand nu suntem de acord cu noi, si invocam principiile morale general-valabile care ne indica ce e drept si ce nu, trebuie sa-i corespunda un sistem etic individual sau intern.

Orice om trebuie sa-si elaboreze propriile convingeri etice ordonate intr-un sistem coerent in care funcționeaza regulile moralei.

Omul are sanse sa evolueze corect, adecvat sau cu succes in comunitatea morala cand sistemul etic individual sau intern difera de sistemul etic extern prin parametrii normali.

Au existat cazuri in istoria umanității cand sistemul etic individual a suprimat pentru o perioada sistemul etic extern.

Acest fenomen nefericit se intampla in dictaturi si sistemele totalitariste, din pacate invingerea sistemului etic extern se realizeaza prin genocide si suplicii. Din ordinul lui Adolf Hitler au fost ucisi 35 milioane de oameni; a fost un rasist fanatic ducand o politica de genocid fara precedent in istorie, a masacrat evrei, rusi, iar cadavrele victimilor se foloseau la fabricarea sapunului.

Pol Pot a condus Cambodgia timp de 22 de ani (1957-1979); iar sub conducerea si din ordinul sau au fost executate 2 milioane de conaționali.

Stalin, supranumit „omul de oțel” – are la activ 30 de milioane de oameni!

Astfel de indivizi dovedesc o abilitate diabolica in a-si impune sistemul etic intern si cu ajutorul tacit al unor semeni, neutralizeaza sau inlatura sistemul etic extern.

Succesul omenirii depinde de abilitatea de a repera astfel de indivizi si de a nu le permite accesul la puterea politica!

Sigur a preveni este cel mai sigur, dar curiozitatea si revolta sporesc la gandul ca un individ rezista 20 de ani la conducerea unei națiuni, calcand pe munți de cadavre, zdrobind principii etice milenare si milioane de conaționali nu gasesc la timp soluția eficienta pentru inlaturarea sa!?

Platon a anticipat dezastrele omenirii de aceea a afirmat ca „statul trebuie sa fie condus de persoanele cele mai capabile, iar clasa „gardienilor” trebuia sa fie condusa de urmatoarele principii:

- sa dețina proprietăți personale minime
- sa primeasca salariu fix (nu mare)
- sa nu posede aur sau argint
- sa se dedice comunității

- satisfacția spirituală să fie pe primul plan, care constă în îndeplinirea serviciului public, și nu cea materială.

Există și indivizi „cameleonici” care își schimbă sistemul etic intern în funcție de felul în care vor să pozeze. Aceștia au o capacitate uimitoare de mimare.

Sistemul dual, duplicitar duce la pierderea respectului de sine, deși cel care-l practică are impresia că manipulează!

În cazul sinucigașilor, sistemul etic intern încetează a mai fi o rețetă în care omul se retrage pentru a se autoapara și a găsi soluții pentru încercările vieții!

Sistemul etic intern devine autodistructiv.

Cioran afirmă că: „interiorizarea duce la prabusire, fiindcă prin ea a intrat lumea în tine și te apasă dincolo de orice rezistență”.

În lipsa unui sistem propriu de apărare, știut fiind faptul că: „actorul social se mișcă într-un context care, în mare parte, i se impune, sinucigașul clachează.

La polul opus se situează învingătorii.

Chiar dacă profesorii lui Thomas Edison îl considerau retardat mintal, armonia deplină a sistemului interior l-a ajutat să persevereze, iar în cursul vieții a brevetat peste 1000 de invenții!

Platon este autorul a 36 de cărți pe teme politice, etice, metafizice și teologice și a fost primul filozof important care a afirmat egalitatea fundamentală a sexelor!

Bibliografie:

1. „Antologie filosofică – filosofi străini” – N. Bagdasar, Virgil Bogdan, C. Nărlă – Ed. Universal Dalsi, 1995 (pag 43-60)
2. „Filosofie : • Fericirea / • Dreptatea” – Mihaela Miroiu, Adrian Miroiu, Ed. All Educațional, București, 1995 (pag 59-60)
3. „Pe culmile disperării” – Emil Cioran, Ed. Humanitas, București, 1990 (pag 30-40)
4. „Tratat de sociologie” – coordonator Raymond Boudon, Ed. Humanitas, București, 1997
5. „100 de personalități din toate timpurile care au influențat evoluția omenirii” – Michael H. Hart, Ed. Lider/Sirius, București, 2004.

Note de subsol:

- (1) Platon „Republica” în „Opere”, vol. V, Ed. Științifică și Enciclopedică, București 1986, pag. 228-231

REDACTIA AEPADO

Redactor-Sef: Catalin UNGURASU

Redactor-Sef Adjunct: Laurentia Mariana MEREUTA

Dacă doriți să publicați un articol în noul număr al Revistei AEPADO,
va rugăm să ne trimiteți un CV și titlul articolului dvs.
(cu o foarte succintă prezentare a conținutului articolului)

la revista.aepado@gmail.com.

Va așteptăm!